

6. neděle velikonoční, C

Téma: Vltavská filharmonie

2. čtení: Zj 21, 10-23; Evangelium: Jan 14, 23-29

Poznámky: Odry, Tošovice 2022 (P. Petr Kunik)

Pokud si člověk pustí zpravodajství, začne si brzy stýskat nad jeho často neradostným obsahem, tvořeným **konflikty, agresí a nedorozuměním** mezi lidmi. Proto jako *oáza pro duši* zapůsobila **zpráva o zveřejnění vítězného návrhu** pro novou **budovu pražské filharmonie** na vltavském nábřeží. Vybraný projekt je dílem norského **studia Bjarke Ingels Group**, které vytvořilo už několik významných staveb. Ale navrhnout budovu pro hudbu je rozhodně největší *výzvou a snem* každého architekta. Jak v jednom rozhovoru říká autor návrhu, **každá zdařilá architektura se vlastně k hudbě odkazuje**, protože je **jako hudba**. *Konkrétně tento návrh bylo nutné pomalu a trpělivě skládat jako puzzle. I když ve výsledku to skoro vypadá, že nás to nestálo žádnou námahu. Přesně taková má architektura být. Stejně, jak to očekáváte od hudební skladby. Má působit neuvěřitelně lehce a elegantně, přestože v pozadí byla spousta problémů s kompozicí a schopností hudebníků vůbec noty zahrát.*

Dnes nám poslední kniha Bible, Zjevení apoštola Jana, předvádí jeden **skutečný architektonický skvost – nebeský Jeruzalém**. Bůh ho představuje jako **vítězný návrh místa pro přebývání Boha a lidí**. Město, které je *vyjádřením lásky Boha k člověku a příležitostí člověka plně milovat Boha*. Tak jako vznikl nápad vytvořit budovu pro filharmonii **jako skládačka pomalu a náročně**, tak je toto nebeské město **tvořeno jednotlivými lidskými životy**, které se spojily s Boží milostí. Všechna námaha a trápení tak přejde v lehkost a eleganci.

Zvláštností vltavské filharmonie a zároveň její podobnost s nebeským Jeruzalémem je **čtvercový půdorys**. Vznikla vrstvením **čtyř střech nad sebou**, směrem vzhůru vždy menších a k sobě nepravidelně natočených. Ta vyšší se minimálně **jedním rohem sklání k té pod sebou** a tak se vzájemně **propojují s odkazem na tok Vltavy**. Přitom nejnižší střecha se kloní až k zemi. A tak umožňují vstup vzhůru. Střechy toho domu jsou totiž zároveň terasami, po kterých se mohou procházet lidé. Jak stavbu komentoval náš architekt *Martin Krupauer: Má nekonečné náměstí, nekonečný veřejný prostor, který stoupá kolem toho domu až do nebe. V každém okamžiku můžete vstoupit do domu a vystoupit. Ten barák bude obsypanej lidma, o tom jsem naprosto přesvědčen.*

Právě toto je Boží sen, nebeský Jeruzalém jako **barák obsypanej lidma**. Tak jako **nelze mluvit o člověku bez Boha**, tak od chvíle kdy Kristus vstoupil na tuto zemi, **nelze hovořit o Bohu bez člověka**. Boží i lidská blaženost má své naplnění ve společném přebývání. Toto přebývání se **uskutečňuje**, jak tvrdí dnes evangelium, už nyní **v lidském nitru**. „*Kdo mě miluje,*“ říká Ježíš, **„bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho přibýtek.“**

Jak toto přebývání bude jednou vypadat v nebeské věčnosti, **bude vždy přesahovat naše představy**, ale ta naše pozemská architektura nám může v mnohém napovědět. Budova pražské filharmonie bude rozhodně **nejkrásnější po západu slunce**, kdy se rozsvítí její střed - koncertní sál. *Ani nebeský Jeruzalém, jak píše Jan, nebude potřebovat slunce, protože jeho světlem a samotným středem bude Beránek*. On shromáždí všechny ke svému Otci, aby v dokonalé harmonii pod vedením Božího Ducha zazněl **skvostný chvalo zpěv Boží dobroty**, složený z tónů každého lidského života, který byl **uchvácen** a jednou navždy **prostoupen Boží láskou**.

